

HIVATALOS RÉSZ.

Ő császári és apostoli királyi Felsége a következő legfelső kéziratot méltóztatott legkegyelmesebben kiadni:

Indittatva éreztem Magamat Házam és a külügyek ministerét megbizni, hogy a Monarchia és Szerbia közötti hadiállapot beálltát a szerb kir. kormánynak hozza tudomására.

A megpróbáltatás eme nehéz órájában szükségét érzem annak, hogy szeretett népeimhez forduljak.

Megbizom ennélfogva Önt, hogy a mellékelt manifesztum kihirdetése iránt intézkedjék.

Kelt Bad-Ischlben, 1914. évi július 28-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Gróf Tisza István s. k.

Népeimhez!

Leghőbb vágyam volt, hogy az Isten kegyelméből még hátralévő éveimet a béke műveinek szentelhessem és népeimet a háboru áldozataitól és terheitől megóvhassam.

A Gondviselés másként határozott.

Egy gyűlölettel telt ellenség üzelmei kényszerítenek, hogy a béke hosszú esztendei után kardot ragadjak monarchiám becsületének védelmére, tekintélyének és hatalmi állásának megóvására és területi épségének biztonságára.

A szerb királyság, melyet állami létének első kezdetétől fogva egész a legújabb időkig úgy elődeim, mint Én is támogatásban és segítségben részesítettünk, gyorsan felejtő hálátlansággal már évekkal ezelőtt az Ausztria-Magyarország elleni ellenségeskedés útjára lép.

Az a rendelkezésem, a melylyel Boszniában és Hercegovinában teljesített három évtizedes áldásos békemunka után ezekre az országokra kiterjesztettem uralkodói jogaimat, Szerbiában a féktelen szenvedély és elkeseredett gyűlölet kitöréseivel fogadtatott, holott ez ország jogait semmi tekintetben nem sértette. Kormányom akkor az erősebbnek szép jogával élve, a végletekig vitte elnézését és engedékenységet, csak csapatainak a béke létszámra leszállítását és azt az ígéretet kívánta Szerbiától, hogy a jövőben a béke és barátság útján fog járni.

A midőn két évvel ezelőtt a török birodalommal állt harcban Szerbia, kormányom ugyancsak a mérséklet szellemétől vezettetve a monarchia legfontosabb életfeltételeinek megóvására szoritkozik. Első sorban ennek a magatartásnak köszönhetette Szerbia a háboru céljának elérését.

Nem teljesült az a reménység, hogy a szerb királyság méltányolni fogja kormányunknak hosszú türesét és béke szeretetét és be fogja szavát váltani.

Mindig magasabb hullámokat vet az Ellenem és Házam ellen érzett gyűlölet. Mindig leplezettelebbül lép előtérbe az a törekvés, amely Ausztria-Magyarországgal elválaszthatatlanul egybetartozó területek elszakítására irányul.

A határon bűnös áramlat csap át, amely a monarchia délkeleti részén az állami rend alapjainak megingatására a népnek, amelyről olyan atyai szeretettel gondoskodom, az uralkodóház és a haza iránti hűségétől való eltántorítására és a felnövő ifjuság félrevezetésére és az örület és hazaárulás bűnös tetteire való felizgatására irányul. Gyilkos merényleteknek egész sorozata és egy tervszerűen szót és keresztülvitt összeesküvés, amelynek borzasztó sikere szíven talált Engemet és hű népeimet: ime ezek messze látható véres nyomai a Szerbiából munkába vett és vezetett titkos üzemeknek.

Ezt a türhetetlen aknamunkát meg kell állítani. Szerbia ezen folytonos kihívásainak véget kell vetni, ha sértetlenül fenn akarjuk tartani monarchiám méltóságát és becsületét, ha a folytonos megrázkódtatásoktól meg akarjuk óvni annak állami, gazdasági és katonai fejlődését.

Hiába tett kormányom még egy utolsó kísérletet, hogy békés eszközökkel érje el ezt a célt s komoly figyelmeztetéssel megfordulásra bírja Szerbiát.

Szerbia visszautasította kormányomnak mérsékelt és igazságos kívánságait és megtagadta azon kötelességek teljesítését, amelyek népek és államok békés együttélésének természetes és szükséges alapjai. Fegyveres erővel kell tehát államaim számára a belső nyugalom és az állandó külső béke nélkülözhetetlen biztosítékait megszereznem.

Ebben a komoly órában tudatában vagyok elhatározásom egész horderejének s a Mindenható előtti felelősségnek.

Mindent megfontoltam és meggondoltam.

Nyugodt lelkiismerettel lépek a kötelesség útjára.

Bizom népeimben, a kik minden viharban hiven és egyesülten sereglettek mindig trónom köré és hazájuk becsületéért, nagyságáért és hatalmáért a legsúlyosabb áldozatokra is mindig készen állottak.

Bizom Ausztria-Magyarországnak önfeláldozó lelkesültséggel telt vitéz hadseregében. És bizom a Mindenhatóban, hogy fegyvereimnek adja a győzelmet.

Kelt Ischlben, 1914. évi július 28-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Gróf Tisza István s. k.

Magyar igazságügyministerem előterjesztésére, saját kérelmükre történt nyugalomba helyeztetésük alkalmából, sok évi hű és buzgó szolgálataik elismeréséül, *Lossonczy István* ítélőtáblabírói címmel és jelleggel felruházott miskolci járásbírónak a kuriai bírói, *dr. Madarasi Dezső* szolnoki törvényszéki bírónak pedig az ítélőtáblabírói címet adományozom.

Kelt Bad-Ischlben, 1914. évi július 24-én.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Dr. Balogh Jenő s. k.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1914. évi február 9-én Bécsben kelt legfelső elhatározásával: A folyó évi január 9-én kelt 88/eln.—1914. számú honvédelmi ministeri rendelettel (Rendeleti Közlöny 2. szám Szabályrendeletek) kiadott »Népfelkelési névkönyv« első fejezetében megnevezett népfelkelő csapattisztjelölteket, népfelkelő gazdasági tisztjelölteket, népfelkelő hadbírójelölteket és népfelkelő orvosjelölteket, a névkönyvben megjelölt rendfokozatoknak megfelelően, — a folyó évben előfordult növendékek és fogyatékok tekintetbe vételével —, amennyiben az érintettek bevonulnak és szolgálattételre visszatartatnak, népfelkelő főhadnagyokká és hadnagyokká, illetőleg népfelkelő hadnagy gazdasági tisztekké, továbbá népfelkelő főhadnagy-hadbírókká, népfelkelő ezred-, fő- és segédorvosokká legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1914. évi július 24-én Bad-Ischlben kelt legfelső elhatározásával *dr. Kopár Bogdán* 1. osztályu honvéd főtörzsorvosnak, az újlag megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint jelenleg szolgálattéptelennek, további egy év tartamára és *dr. Radnai Miksa* 2. osztályu honvéd főtörzsorvosnak, a saját kérelmére megejtett felülvizs-